

ХРИСТИЯНСКА МИСЪЛ

ISSN 1310-8654

БРОЙ 11 ГОДИНА XVII 2008 г.

ЦЕНА 0,70 ЛВ.

В БРОЯ

Иван Мирчев
Николов

**ДИАГНОЗА
ЛИ Е ДА СИ
ХРИСТИЯНИН?**

Четете на стр. 3

Спас Гендуров

**85 ГОДИНИ
АДВЕНТНА
ЦЪРКВА В С.
КОПРИВЕЦ...**

Четете на стр. 5

П-р Пламен Петров

**КАК ЮСТИН
МЪЧЕНИК
ПРЕВРЪЩА
БИБЛЕЙСКОТО
ХРИСТИЯНСТВО
В МЪЧЕНИЕ?**

Четете на стр. 6

Нова църковна сграда в Гоце Делчев

Не знам дали са предполагали, че са изпълнители на Божия промисъл за неврокопския край, но адвентисти поканили една млада жена на богослужение в петък вечер в гр. Сливен, преди 41 години, за да чуе Божието слово и ямболския адвентен хор. Младата Елена Спириева била запленена от песните, които чула тогава, и в резултат станала „първа копка“ на бъдещия Божий храм в родния

си град Гоце Делчев.

Днес първата църква със собствен молитвен дом там вече е факт. Тя се намира на ул. „Охрид“ 21. За да уважат това хубаво събитие бяха дошли гости отблизо и далеч. Лично кметът на гр. Гоце Делчев - г-н Москов - присъства като представител на обществеността в града. Представител на другите изповедания бе ръководителката на Евангелската баптистка църква - г-жа Димка

Йосифова. Скъпи гости бяха и пасторите Цанко Митев, Ганко Мавродиев, Венцислав Панаѝотов, Ивайло Томанов, Пламен Петров. Доїдоха момичетата и момчетата от хора на църква „Солунска А“.

С молитвата на цар Соломон, записана в 3 Царе 8 гл. започна тържеството по посвецаване на молитвения дом в Гоце Делчев.

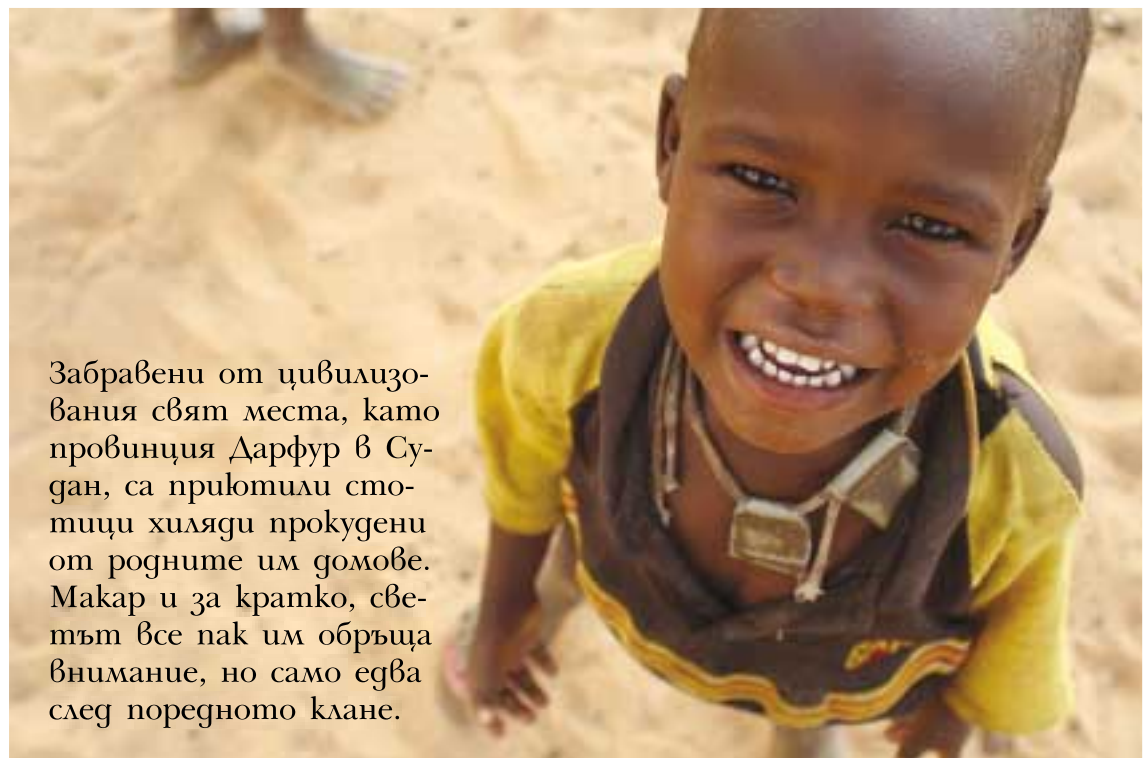
Продължава на стр.4

67 милиона напуснали домовете си през 2007 г.

Броят

на бежанците и на хората, принудени да напуснат домовете си заради конфликти или природни катастрофи, никога не е бил толкова висок - 67 милиона души през миналата година, алармира Върховният комисариат на ООН за бежанците.

Продължава на стр.2

Забравени от цивилизацията свят места, като провинция Дарфур в Судан, са приютили стотици хиляди прокудени от родните им домове. Макар и за кратко, светът все пак им обръща внимание, но само едва след поредното клане.

67 милиона напуснали домовете си през 2007 г.

Бежанците, напуснали страната си заради преследване или конфликт, е нараснал с 15,15% и през 2007 г. е бил 11,4 милиона души срещу 9,9 милиона през 2006 г.

Данните се съдържат в глобално изследване на комисариата по този въпрос, предава АФП. Освен това 26 милиона души (24,4 милиона през 2006 г. или с 6,5% повече) са се преместили да живеят на друго място в страната си заради насилие и още 25 милиона са загубили дома си вследствие природни катаклизми. Към тези числа трябва да се прибавят и 4,6 милиона палестински бежанци в Близкия изток, които вследствие на израелската окупация живеят от десетилетия в едни от най-лошите бежански лагери.

През следващите няколко години прокудените от домовете си хора се очаква да станат много повече. Това ще се дължи на няколко фактора. На първо място стои световната икономическа криза, която след като премине през борсите и пазарите на Запада неминуемо ще удари и уязвимите икономики на третия свят. Втория фактор са повишените цени на храната. Наистина след началото на икономическата криза цените на много хранителни продукти спаднаха и все пак някои от по-важните, като ориза например, остават в пъти по-скъпи отколкото през изминалите години. И на трето място е може би най-страшният фактор, чиято сила човечеството тепърва предстои да усети и това са глобалните климатични промени. Само например сушата и наводненията са достатъчни да променят напълно живота в Централна Америка, Югоизточна Азия и Африка. ХМ

Продължава от стр.1

„Сега животът ми е сладък като бонбон“ усмихва се Нуюд в прегръдките на Шаде Насер.

10-годишно момиче е „Жена на годината“

Списание *Glamour* публикува традиционната класация „Жена на годината“ за 2008-ма.

Колкото и парадоксално да звучи, титлата „Жена на годината“ бе дадена на едва 10-годишната йеменка Нуюд Али, която в своята крехка възраст успя да се освободи от оковите на насилствен брак.

Родителите на Нуюд я излъгали, че ще я дадат на съпруга ѝ, когато навърши 18 години, но една седмица след сватбата я принудили да живее с него.

Смелата Нуюд подаде жалба срещу баща си и съпруга си, който я насилвал и биел.

Историята ѝ потресе целия свят. Днес свободната Нуюд казва, че разводът ѝ е помогнал: „Направи ме по-силна. Сега животът ми е сладък като бонбон“, усмихва се тя.

Мечтае да стане адвокат. Вече двама чуждестранни благотворители са изявили желание да поемат финансирането на обучението ѝ.

Адвокатката на момичето Шаде Насер, която също е отличена с награда, оценява развода като исторически.

Двете жени възнамеряват да продължат борбата с ранните бракове в страната. БГНЕС

Европейските епископи обсъждат предизвикателствата пред Европа

Климатичните промени и стилът на християнския живот, трудовата заетост и неделният ден, Лисабонският договор и финансовата криза бяха основните теми в есенната сесия на Комисията на епископите от ЕО (Сомесе), която се проведе от 12 до 14 ноември в Брюксел. Вниманието на участниците ще бъде насочено и към християните бежанци по света, както и към партньорството на ЕС с Русия след кризата с Грузия. Сред докладчиците са имената на евродепутата Яцек Волски, председател на комисията за външните работи към Европарламента; Жак Баро, вицепрезидент на Европейската комисия; икономиста Норберт Валтер от „Дойче банк“.

Особен интерес представлява смесването на теологична доктрина като тази за неделния ден с откровено социални въпроси. ХМ

Всяка година 2,5 милиона са жертвите на трафика на хора

2,5 милиона души са жертви на трафик годишно в света. 80% от тях са жени и деца.

Това съобщи д-р Клаус Физингер, представител в Института за международни срещи и сътрудничество на фондация „Ханс Зайдел“.

Той посочи, че особено активен е трафикът на хора на Балканския полуостров, като 120 000 жени и деца се транспортират всяка година от Източна и Югоизточна за Западна Европа.

Д-р Физингер участва в семинар на тема „Борбата с организирания трафик на хора“.

На този етап в България няма да има специален закон за проституцията. Темата се засяга в промените, които се готвят в Наказателния кодекс. Предвидени са сериозни санкции, особено в случаите, засягащи посегателството срещу деца. Това съобщи зам.-министърът на правосъдието Бойко Рашков, който също участва във форума.

В България има закон за трафика на хора. Нелегалното транспортиране се приема като форма на съвременно робство. Особено внимание се обръща на трафика на жени и деца, като най-уродливата форма е транспортирането на бременни жени с цел продажба на децата след раждането им.

Наказанията за подобен род престъпления в българското законодателство са умерени. БГНЕС

„Дейли мейл“: България №1 по изоставени деца

В страната липсва милосърдие към сираците и нежеланите малчугани. Това пише в обширен репортаж за българските домове британският вестник „Дейли мейл“.

„Много от децата едва оцеляват и са държани постоянно в нечовешки условия. Веднъж попаднали в интернатите, децата нямат шанс да излязат оттам“, пише Роза Монктън в статията „Защо ме преследват пренебрегнатите сираци, които България и светът са забравили“. „Как е възможна подобна жестокост в страна от ЕС?“ - пита авторката.

Заради мъчително дългите процедури по осиновяване децата просто са прехвърляни от един дом в друг.

Репортажът е плод на шестмесечен труд и посещение на 6 дома за сираци у нас.

Според правителствени данни броят на децата в домовете у нас е около 8600, пише „Дейли мейл“. Според оценките на чуждестранните експерти обаче броят на малчуганите е няколко пъти по-голям, пише Монктън.

Сираците са без перспективи за бъдещето, а мизерното им съществуване продължава и след навършването на пълнолетие.

В страната пък не се забелязва желание за реформирането на тази очевидно неработеща система, завършва „Дейли мейл“.

Съветът на Европа се зае с насилието над жените

Съветът на Европа има намерение да почерпи опит от мерките за изкореняване на насилието срещу жените, въведени от някои страни членки, и да се опита да ги наложи и в останалите държави, които не правят нищо срещу този проблем, предаде АФП.

Това заяви генералният секретар на Съвета на Европа Тери Дейвис на конференция в Страсбург. На нея се направи равностметка от тригодишно проучване във връзка с насилието срещу жените в страните от Съвета на Европа.

Проучването е направено от университета в германския град Оснабрюк. Негови специалисти припомниха на конференцията, че над една четвърт от жените в Европа са били жертва на физическо насилие поне веднъж в живота си. Над една десета от европейките са били жертва на сексуално посегателство. Най-често насилниците са мъже от обкръжението на жертвите, било техни съпрузи или бивши приятели. news.bg

Психологически

здравите личности познават сравнително добре себе си. Наясно са със своите чувства и мотиви. Интроспективни са, без да са вманиачено вторачени в себе си.

Продължение от брой 10

В няколко поредни статии разглеждаме критериите за психическо здраве и ги съпоставяме с християнските ценности, за да видим „нормален“ ли е християнинът според критериите на психологията.

В предишния брой се спряхме на първия от деветте критерия, посочени от Ричард Кинър, доцент от Щатския университет в Аризона: Любов към себе си, но не самовлюбеност. Когато един човек вярва в Бог, неговата самооценка се подобрява. Божията любов и саможертва издигат грешника до статута на Божие дете. Християнинът смирено и с радост приема тази чест, платена с жертвата на Христос на Голготския кръст.

Ето и останалите осем критерия.

2. Себепознание
3. Самоувереност и самоконтрол
4. Ясно (дори малко оптимистично) възприемане на действителността
5. Смелост и издръжливост
6. Баланс и умереност
7. Любов към другите
8. Любов към живота
9. Смысл на живота

Вторият критерий - себепознание

Психологически здравите личности познават сравнително добре себе си. Наясно са със своите чувства и мотиви. Интроспективни са, без да са вманиачено вторачени в себе си.

Идеята за себепознанието е може би най-централната и най-универсалната в психологията за всички психологически теории и школи. При Фройд и психоанализата се говори за несъзнавани нужди, страхове и конфликти, които стоят в основата на психичните проблеми на човека. Терапията е свързана с изваждането на всичко скрито от подсъзнанието и осъзнаването му. Теоретиците от други школи също изтъкват важността на себеизследването и себепознанието. Хуманистичната психотерапия на Карл Роджърс описва психологически здравата личност като такава, която е наясно със своите чувства и ги приема.

Не може да се каже, че себепознанието е водеща християнска ценност. Библията издига като такава богопознанието. Няма друго познание, което да е от толкова голямо значение

Диагноза ли е да си християнин?

Критериите за психическо здраве и християнските ценности

за човека.

„Така казва Господ: "Мъдрият да не се хвали с мъдростта си, силният да не се хвали със силата си и богатият да не се хвали с богатството си. Но който се хвали, нека се хвали с това, че разбира и познава Мен, че Аз съм Господ, Който извършвам милост, правосъдие и правда на земята, понеже в това благоволя, казва Господ“ (Еремия 9:23, 24).

„А това е вечен живот, да познаят Теб, единия истинен Бог, и Исус Христос, Когото си изпратил“ (Йоан 17:3).

Познаването на Бога е условие за вечен живот. Според Библията това познаване е свързано не толкова с интелектуално действие, включващо теологични и философски спекулации по отношение Личността на Бога, а с изграждане на лична връзка с Него. Да познаваш Бог не означава да знаеш много неща за Неговите атрибути и естество, а да знаеш как Той действа

в живота ти, да си преживял Неговата любов и водителство.

Друга висша ценност в Библията е познаването на истината. Тя представя истината и като Личност - Исус Христос. Той е „Пътят, Истината и Животът“ (Йоан 14:6). Божият Син въплъщава в Себе Си истината за спасението на човека. Това е истината за появата на човешкия грях и неговото изкупване чрез жертвата на Христос. Няма друго възможно достоверно обяснение за появата на злото, за борбата с него и за бъдещето на човека и Вселената.

Според Исус познаването на истината дава невероятна сила и свобода на личността:

„Ще познаете истината и истината ще ви направи свободни“ (Йоан 8:32).

Къде тук се вмести идеята за себепознанието? Усилията за изучаване на собствените чувства и мотиви не

са ли усилия в погрешна посока? Няма ли опасност, опитвайки се да решим проблемите си чрез самовъзбуждане, да пренебрегнем силата на Бог да спасява и да помага. Няма ли опасност прекалено много да се концентрираме върху себе си.

Всъщност Библията не говори срещу себепознанието. Напротив, тя ни призовава да сме наясно със себе си, да изследваме своите истински чувства и мотиви:

„Изпитвайте себе си дали сте във вярата, опитвайте себе си“ (2 Коринтяни 13:5).

„Но да изпитва човек себе си и така да яде от хляба и да пие от чашата (...) Но ако разпознавахме сами себе си, не цяхме да бъдем съдени“ (1 Коринтяни 11:28, 31).

Покаянието и изповедта са свързани с дълбоко вникване в себе си, с разпознаване на своите лоши мисли, думи и дела и с признаването им пред себе си, пред Бог и пред другите

(когато последното е необходимо).

Библията изтъква и важността на това действията на християнина да бъдат с ясни и чисти мотиви:

„Не правете нищо от партизанство или от тщеславие...“ (Филипяни 2:2).

Може да се окаже, че някои служат на Бог не от желание да Го прославят, а ръководени от гордост и завист (Филипяни 1:17). Ето защо Библията предупреждава да сме наясно със своите мотиви дори когато вършим добри и велики неща в името на Бог.

Така че стремежът към себепознание по никакъв начин не противоречи на библейските ценности. Напротив - той е разглеждан като важно условие за духовното здраве на човека. Но в същото време Библията издига богопознанието и познаването на Божията истина като по-висши ценности.

Продължава на стр.7

Последните две десетилетия са свързани с огромна промяна в нашата църква по отношение включването на жените в процеса на вземане ръководни решения. Все повече жени служат в църковните съвети на местните църкви, в съботноучилищните съвети, като отговорници на различни отдели, в съветите на съединенията и дивизията и дори в Генералната конференция. Качества и умения на лидери не се изграждат лесно. Необходими са огромни усилия, мотивация за служене, смелост, креативност. С оглед на това жените имат нужда да бъдат обучени и добре подготвени, за да вършат качествено и ефективно работата си на ръководители.

От 10 до 12 октомври в София се проведе второ ниво на обучението по лидерство, организирано от отдел „Служба

които се справиха със задачата блестящо.

Участниците в семинара бяха от всички краища на Бъл-

След това Ева Стефанова (най-младият лектор) ни помогна да разберем как да планираме програмата, в центъра на

получаване на спонсорство за нашите дейности.

Наистина финансите са нещо важно, затова и лекцията на Антоанета Лазарова беше именно за това - как да си направим добър бюджет.

Много впечатляваща беше лекцията на Емилия Стойкова за молитвеното служене. Видяхме молитвата по нов начин и бяхме насърчени да се молим винаги и за неща, които на пръв поглед изглеждат невъзможни. След темата думата беше дадена на участниците - да споделят случаи, когато Бог по много явен начин е отговарял на молитви. Някои от опитностите бяха изключително трогателни и предизвикаха сълзи на радост. На масата се появиха пламъчета от свещи като символ на Божията готовност да отговаря на нашите молитви.

Теди Николова ни насочи към някои принципи и основни подходи на съветването и ни

запозна с терапията за хора с проблеми.

Джина Чирпанлиева сподели идеи как да намираме и използваме обществени ресурси за различни проекти на отдел „Служба на жените“.

Всички знаем, че времето е много ценно. Виолета Вълева ни посъветва как да го разпределяме правилно така, че да бъдем полезни на другите и на себе си.

Единственият мъж лектор - Веселин Сакалев - изнесе последната (но не и по важност!) тема "Как успешно да общуваме с мюсюлманите".

Почивките бяха оползотворени пълноценно в разговори и сладко похапване, което беше любезно осигурено от организаторите.

Имаше и хора, които не бяха в светлините на прожекторите, но бяха важна част от осъществяването на това събитие - малкият Зари, който неотлъчно стоеше зад камерата и документираше всичко случващо се; Галя, която се грижеше за техническото оборудване; Зорница, която отговаряше за

много неща; Цанко Митев, Рени Грушева, Пламена и... може би пропускам някои, защото много хора бяха дали своя принос, за да се случи това полезно и приятно събитие.

Семинарът си имаше дори и химн.

Накрая тържествено бяха връчени сертификатите за завършено 2-ро ниво на обучението. Направихме си общи снимки. Разделихме се с молитва и благодарихме на нашия Бог за чудесното изживяване. Казахме си довиждане до следващото обучение догодина.

Светла Петрова и Галена Станоева

ЕДНО ВЪЛНУВАЩО ПРЕЖИВЯВАНЕ

на жените". Събитието се състоя в уютната зала в сградата на Съюза на ЦАСД.

За разлика от миналогодишното първо ниво, изнесено основно от Раquel Араис и Кристин Верталие, тази година семинарът бе представен изцяло от български лектори,

гария. Научихме много полезни и практични неща за това как по-ефективно да служим на нашия Господ и като лидери в църквата.

Семинарът беше открит в петък. Емилия Стойкова представи накратко нашите лектори и темите им.

която да бъде служенето.

Людмила Кузманова изясни въпроса как да подкрепяме новокръстените в тяхното духовно израстване.

Особено полезна беше лекцията на Петя Накова, която бе насочена към това как да съставим добър проект за

Продължава от стр.1

След това старейшина Иван Вълков запозна присъстващите с историята на

През 2000 г. с помощта на тогавашния проповедник Веселин Антонов започнал строежът на собствен молитвен дом. Помагал инж. Георги Паскалев.

Веселин Антонов - един от тримата мечтатели - благодари на всички, които са се включвали в редовните бригади по строежа, които са оказвали

я напишат.

Г-н Москов - кметът на гр. Гоце Делчев - пожела на всички здраве и да бъдат чути молитвите ни за жителите на региона

от трудностите, които ще я съпътстват.

Празникът не можеше да мине без Елена Божикова. Тя бе много развълнувана и призова хората да вярват в чудеса. Защото тя самата никога не е вярвала, че един ден ще има молитвен дом в родния й град, но ето, че чудото станало. Затова е особено важно да се молим и Бог ще даде повече, отколкото искаме.

В молитвата на освещението се включиха всички присъстващи пастори. Пожелала също на църква Гоце Делчев да е фар, който да показва пътя за спасението на лутащите се, да бъде стълб и крепост в трудности, да е болница за изцеление, за насърбените - утеха, семействата да укрепват в нея, да бъде училище за добро, да служи на обществото и да бъде църквата, която Бог очаква да види. И тогава „вратите адови няма да й надделят“.

Църквата даде обет за включване в спасителното Божие дело.

Бог да благослови делото Си както в този край на България, така и в останалите части на страната, а оттам и по целия свят! Амин!

Деяна Гошева

Нова църковна сграда в Гоце Делчев

Адвентната църква в Гоце Делчев. Първоначално Елена Спириева не е била разбираана от своите съграждани. Как може, когато всички работят в събота, ти да не работиш. Но срещнала своя другар в живота - д-р Божиков, - който я подкрепил и така постепенно по Божиите истини се запалили и нейните близки - майка, сестри, деца. Започнали да идват и проповедници от вътрешността на страната. Резултатът бил петима кръстени адвентисти. Пастор Цанко Митев дошъл в областния град - Благоевград - и започнал да обикаля по-големите градове. Изнасял и курс в народното читалище. Така до 1995 г. се кръстили нови 25 човека. През 1994 г. било взето решение за обособяване на самостоятелна църква в гр. Гоце Делчев. Кръстени били още 10 човека.

Кметът на Гоце Делчев с част от софийския църковен хор.

На заветната дата 26.02.2008 г. гоцеделчевските адвентисти станали горди собственици на Акт 16 на своята църква. От 01.05.там започнали и редовни богослужения.

всякаква помощ и са се молили доброто дело да бъде завършено. Отбеляза също, че историята на новата християнска адвентна църква започва от днес и всички членове ще

и за един по-добър свят.

Г-жа Димка Йосифова си пожела в неврокопския край да бъдат построени още много църкви.

Със спомени за семинари, празници и за гостоприемството, което църквата е намирала досега в дома на старейшината Иван Вълков, започна своята проповед приветствие п-р Цанко Митев. Разсъжденията му бяха върху „лъчезарното послание“ на апостол Павел към църквата във Филипи. Много прилики между двете църкви отбеляза пасторът: и двете са първи: Филипи на Балканския полуостров, а Гоце Делчев в Пиринска Македония; и двете са започнали своето начало от жена, и двете добре се грижат за своите проповедници. Пожела на църква Гоце Делчев да води живот в Христа независимо

Проповедници, служили в района и обслужвали църква Копривец

1936 г. - Александър Иванов
 1945 г. - Николина и Никола Аркалиеви
 1951 г. - Еленка и Димитър Опреви
 1954 - 1955 г. - Николина и Никола Аркалиеви
 1955 - 1957 г. - Янка и Белчо Тотев
 1957 - 1959 г. - Любка и Никола Борисови
 1958 - 1960 г. - Янка и Борис Кирилови
 1959 - 1963 г. - Маргарита и Господин Велеви
 1960 - 1970 г. - Ангелинка и Рачко Ябанджиеви
 1960 - 1964 г. - Нешка и Андрей Георгиеви
 1963 - 1965 г. - Димитринка и Станчо Димови
 1970 г. - Агрианка и Иван Демиреви
 1971 г. - Михаил Керкенецов
 1972 г. - Нешка и Андрей Георгиеви
 1973 - 1974 г. - Марина и Михаил Контарови
 1973 г. - Пенка и Никола Танев
 1974 - 1976 г. - Естирка и Никола Станчеви
 1975 г. - Мариам и Борис Ортови
 1975 - 1983 г. - Султана и Данаил Кадалеви
 1980 г. - Любка и Никола Борисови
 1984 - 1986 г. - Естирка и Никола Станчеви
 1985 - 1990 г. - Кети и Петър Максимови
 1990 - 1995 г. - Лилия и Ганчо Мавродиеви
 1995 - 2000 г. - Цанка и Стоян Томанови
 1997 - 2000 г. - Красимира и Емил Къневи
 2000 - 2003 г. - Веселина и Пламен Иванови
 2000 - 2005 г. - Севда и Николай Колеви
 От 2003 г. - Спас Гендуров
 От 2005 г. - Мария и Емил Грозев

85

години адвентна църква в с. Копривец и 60 години молитвен дом

На 27.09.2008 г. Църквата на адвентистите от седмия ден в село Копривец отпразнува своята 85-годишнина. Специална програма, подготвена от домакините, направи съботния ден истински празник. Официален гост на празника беше п-р Цанко Митев - секретар на Съюза на ЦАСД в България.

Около 150 души отблизо и далеч споделиха радостта на домакините.

Всички с интерес проследиха историята на църквата, а живите спомени на служителите, допринесли за израстването ѝ, допълниха и обогатиха.

История на ЦАСД Копривец

На 12 километра на изток от Габрово, близо до село Боженци, се намира село Торбалжи - планинско село с около 30 къщи.

През 1837 година в село Торбалжи се ражда Иван Христов Фурев. Наричат фамилията Фуруеви, защото са като фурии в поведението си и в работата си. Когато поотрасва и възмъжава, Иван Фурев започва да се занимава с търговия и ходи на гурбетчиство с Колю Сарафина от село Драганчетата на около един-два километра от Торбалжи.

Колю Сарафина има само една дъщеря - Яна, - която е много хубава и я наричат хубавата Янка. Иван се запознава с Яна и през 1874 година се оженва за нея. През 1875 г. се ражда първият им син Христо, но скоро умира. В Торбалжи им се раждат още четири деца: Пена, Койка, Петър, Цанко. През 1886 г. Иван и Яна Фуруеви напускат село Торбалжи и се заселват в село Копривец. Купуват имота на Абиш ага от вдовицата му. Преди да почине, Абиш ага се считал за духовен наставник на турците. Още в първите години копривчани започват да свързват името на Иван Фурев с това на този, от когото е купил земята - Абиш ага.

Иван преобръща името „Абиш“ в „Абуш“, като по-тежко и по-достойно за него, и започват да го наричат Иван Абушев, тъй като старото име Фурев е вече забравено. Така Иван Христов Абушев (Фурев) заживява в село Копривец заедно с двамата си братя Цанко и Дончо. В Копривец им се раждат още три деца: Стоян, Йордана (майка на п-р Михаил Йоргов) и Александър. В такъв състав многобройното семейство се нуждае от още земя. През 1910 г. Петко и Цанко Абушеви се преселват в добруджанското село Доймушлар (Ситово) - Силистренска област, като си закупуват земя от добруджанските турци, за да не бъдат в тежест на голямото семейство.

През 1924 г. Иван Христов Абушев умира в село Копривец, където е и погребан. Там почива и Яна Абушева. Петко и Цанко се установяват в Добруджа и започват нов живот. Около 1918 г. в Добруджа те се запознават с адвентната вест от румънски проповедник, който разнася Тройната ангелска вест.

През 1928 г. в пределите на днешна българска Добруджа има официално регистрирани две адвентни църковни области: Доймушлар (Ситово) и Силистра, на ул. „28 юни“, номер 52. Официално назначени български мисионери за този

район и по това време са: Петко Абушев и Йордан Михайлов.

През 1929 г. в Източна Мунтения и Добруджа с население около 2,3 милиона души има 36 адвентни църкви с общо 1230 членове. През 1935 г. вече са 66 църкви с общо 2305 членове.

В село Копривец всяка година на 21 ноември - Архангеловден (по православния календар) - се прави събор. Отблизо и далеч идват роднини, близки и приятели на копривчани. Играят се хора, пеят се песни, разказват се истории, споделят се какви ли не неща.

На 21 ноември 1923 г. Иван Христов Абушев посрещал своите многобройни гости, дошли от различни места. Сред тях е и Петко Иванов Абушев от Добруджа. Когато дошъл неговият ред да сподели какво е преживял, той започнал да говори за неща, които заинтригували почти всички. Разказал на роднините и гостите за своята нова вяра в Исус Христос. Брат му Стоян Иванов Абушев заедно със съпругата си Стояна Стоянова Абушева (от село Баниска) и сестра му Йордана Иванова Абушева приели първи новата вяра.

По същото време Христо Георгиев Дудакманов - епитроп в Православната църква - четял книгата *Даниил* от Библията. Четял, но не всичко разбирал. Когато братята Абушеви го запознали с адвентната вест и я свързали с пророчествата на Даниил, той разбрал много неща и веднага приел тази вяра.

От тях приели Борис Енев, Зафира Енева, Ангел Калчев.

Продължава на стр.7

Как Юстин Мъченик превръща библейското християнство в мъчение?

Годината е 165-та. В Рим е екзекутиран Юстин Философ, осмелил се не само публично да разкрие християнско философско училище, но и да изпрати до императора и до Сената един писмен материал - апология, защитаваща християнството и рекламираща неговите предимства в сравнение с популярните езически религиозни системи. Така той създава публичност на християнството, за което може да бъде адмириран.

Юстин Мъченик може би първи осъзнава, че освен вътрешноцърковна книжнина Църквата би следвало да създава и апологетична литература, адресирана към обществото, което в голямата си част тогава, пък и сега, е скептично и враждебно настроено към християнството от библейски модел. Схваща, че здравият разум може да бъде полезен за разбирането на основните моменти в християнската вяра.

В своя похвален ентузиазъм обаче Юстин Мъченик прави някои "мечешки услуги" на Църквата с непредвидими последствия. Създава проблеми, които продължават да резонират в битието й вече 20 века.

Преди да стане мъченик той е философ. И негов личен проблем, е че ставайки християнин, запазва своето преклонение пред Платон и езическите философии. В апологиите си едва ли не приравнява езическата философия с християнството. Тази тенденция е подета и от следващите поколения християнски писатели. Тя довежда до елинизирание на християнството и отваря широко вратите за създаването на т.н. Свещено Предание, което конкурира и измества в църковната практика Свещеното Писание.

Наистина Юстин Мъченик декларира, че християнството е „единствената истинска и полезна философия“, но същевременно твърди, че големите езически философи също имат „зрънцата на истината“, но някак си "на тъмно", интуитивно, докато християните я притежават в пълнота. Така според него и Платон е прав, че душата е безсмъртна, и стоиците са прави, че Божият промишъл се отнася само до отделни творения, а не до цялото битие, и че постъпките на хората са предопределени от неумолимата съдба. Прав е и Емпидокъл, че след смъртта на тялото душата продължавала да има чувства и спомени. И изводът на Юстин Мъченик е, че тези сходства говорят за един Първоизвор. Разбира се, той си дава сметка, че неговите разбирания ще разбунят духовете в Църквата, но се аргументира по начин, меко казано, будещ недоумение. Той заявява, че древните езически философи са заимствали идеите си от Стария Завет. Даже Платон в своята „Република“ е възприел учението за нравствената свобода от Моисей. Аргумент, будещ сериозни исторически и богословски недоумения, като имаме предвид пословичната затвореност на юдейската старозаветна теология, от една страна, и че преводът Септуагинта отстои все още в бъдещето, от друга.

Елинизацията на църквата става проблем със съдбоносни за нея мащаби, както признава протоиерей Георги Флоровски, най-популярният православен богослов на ХХ век.

Църквата не само възприема редица езически разбирания и заблуди, но и радикално променя отношението си към Свещеното Писание. Изоставено е директното и непосредствено възприемане на посланието на текста и се търси някакво вторично алегорично значение. Григорий Богослов заявява: „В преминаването отвъд буквата и историята е скрита красотата на библейския текст“. По-късно твърди, че раят е само алегория, че Адам и Ева са притежавали духовни, ефирни тела, че не били мъж и жена, а безполови и би следвало да се размножават като ангелите, но грехът принудил Бог да им даде груби материални тела.

Това довежда до произвол в тълкуванията по времето на т.н. свети отци, което създава една съвсем чужда на ранната църква богословска традиция. Традиция, която и днес дава облик на популярната версия на християнството. И днес още съвременните християни в по-голямата си част вярват в неща, които биха смутили и възмутили християните от дните на апостолската църква. Юстин Мъченик, може да се каже, е и първият официален апологет на неделното богослужение, който проповядва, че Синайският закон е остарял и че осмият ден е тайнство, по-голямо от седмия.

В своето ентузиазирано желание да направи християнството по-привлекателно за образованите езичници на своето време Юстин Мъченик вероятно неусетно отстъпва от чистотата на евангелското учение. Днес в нашият ентузиазъм да направим християнството по-привлекателно за образованите и недотам образовани езичници на нашето време ние също сме изложени на тази опасност. Да се опитваме да „пренапишем“ евангелието, като си позволим леки морални или доктринални компромиси. Докъде може да ни доведе това? Нека не забравяме грешката на Юстин Мъченик.

П-р Пламен Василев Петров

ИСПОЛЗВАНА ЛИТЕРАТУРА:

Патрология, проф. Илия Цоневски, Синодално издателство, София 1986

Древните християнски апологети и гръцката философия, проф. Илия Цоневски, Синодално издателство, София 1958

История на християнската църква, М. Голубич, Издателство "Нов Живот", София 1999

Християнството днес се е разпаднало на повече от хиляда геноминации, всяка със своята богословска традиция. И това е твърде смуцаващо. Дадени религиозни практики са характерни за християни от едни църкви и недопустими за християни от други църкви. Това е госта объркващо. На съвременната личност е предложена религиозна "шведска маса", от която би могла да си вземе от каквото иска и колкото иска. В религията на постмодерния човек има по малко от библейските учения, по малко от суеверията и известна доза източен мистицизъм, както и вяра в прераждането. Той вярва, че Бог му помага, но се надява и на своя "късмет" (кое-то е мюсюлманска заемка), не забравя да погледне и в хороскопа. Приема всичко, но нищо докрай.

И как се е стигнало до това състояние на нещата? Мащабен въпрос. Не бихме го изчерпали в рамките на една студия. Но, ако се опитаме да върнем историческия процес обратно, неминуемо ще стигнем до приноса на раннохристиянските писатели за настъпилата по-късно в Църквата доктринална бъркотия и до голямото вероотстъпление през III и IV век. И като че ли всичко започва с апологиите на Юстин Мъченик - противоречива личност, герой на вярата, мъченик, но и човек, позволил си да излезе извън очертаванията на апостолската вяра. Както пише ап. Павел: "И тъй, както сте приели Христос Исус, Господа, така и се обхождайте в Него (...). Внимавайте да ви не заплени някой с философията си и с празна измама, по човешко предание, по първоначалните учения на света, а не по Христос" (Кол.2:6-8).

Докато я четях

Казвам се Лилян Х. Субла. През 1989 се дипломирах като бакалавър по теология и магистър по пасторско служене в библейския колеж „Светлина и живот“ в град Бутуан, Филипините. Това училище е управлявано и стопанисвано от Свободната методитска църква. Прехарам там цели 17 години като пастор. Как станах член на Църквата на адвентистите от седмия ден ли?

Ето каква е историята. Моят съпруг беше пастор в Баптистката църква. Без мое знание от известно време той започнал дискусия под формата на библейско изучаване с друг служител - пастор от Църквата на адвентистите от седмия ден. Забелязах, че започна да носи вкъщи различни списания и брошури. А за мен четенето е просто начин на живот.

Обичам да чета и започнах да изучавам тези материали за себе си. Тъй като чета по-бързо от моя съпруг, успях да ги прегледам от игла до конец, преди той да ги прочете.

След сериозно изследване на адвентната литература моят съпруг взе решение и се кръсти в адвентната вяра през октомври 2004 г.

През това време самата аз бях пастор на друга баптистка църква.

Понякога ходех на богослужение в събота със съпруга си. Всеки път когато правех това, някой загрижен мирянин ми даваше литература за четене. Скоро реших да изследвам внимателно адвентните учения, но бях твърдо решила в себе си, че само ще ги изуча. Никога няма да стана адвентистка!

Когато прочетох книгата „Почти забравеният ден“, това мое решение се пръсна на хиляди парченца. Докато я четях, видях ясно както никога преди истината за съботата. В този момент реших да служа на Господа по най-библейския начин - адвентния. За мен бе голямо благословение да имам пастор и приятели, които ме снабдяваха с литература, така че да мога да изуча адвентната вяра и да израсна в нея.

Бях кръстена на 18 февруари 2006 г.

След като присъствах на семинар за литературни ръководители на църквите, сега съм вдъхновена от Бога да споделям моята новооткрита вяра чрез литературата.

От Лилян Х. Субла,
Южноазиатска тихоокеанска дивизия

Диагноза ли е да си християнин?

Продължава от стр.3
Именно чрез познанието на Бог и на библейската гледна точка за света човек може по-добре да опознае и своя вътрешен свят - собствените си борби, съмнения, страсти, страхове, зависимости, грехове.

„Защото Божието Слово е живо, дейно, по-остро от всеки меч, остър и от двесте спарни; пронизва до разделяне душата и духа, ставите и мозъка, и издирва помислите и намеренията на сърцето“ (Евреи 4:12).

Най-сигурният начин човек да разпознае всичко тъмно и стаено в подсъзанието му е да позволи на Божието Слово да „разчлени“ неговия вътрешен свят.

Виждаме, че от християнска гледна точка себепознанието не е крайна цел, нито цел сама за себе си, а резултат от изучаването на Свещеното Писание и от взаимомошностите на човека с Бог.

Третият критерий - самоувереност и самоконтрол

Според този критерий психологически здравите личности функционират и като независими, когато имат нужда от това и когато отстояват правата си. Те смятат, че упражняват някакъв контрол над собствения си живот (самоконтрол) и се чувстват способни да пости-

гат целите си. Това се подчертава в работите на Ериксън, Фром, Карен Хорни, Маслоу, Роджърс, Адлер.

Адлер смята, че първото предизвикателство за личността е да превъзмогне своето чувство за малоценност. Ако не успее да го направи, изпада в т.нар. „заучена безпомощност“ и външен център на контрол, като и двете са свързани с депресия. С други думи „аз не мога да се справя“ се превръща в естествена и автоматична реакция на всяко предизвикателство, пред което личността се изправя.

Според т.нар. модел на самоизпълняващото се пророчество на Бандура, хората, които вярват, че са способни да постигнат специфична цел, влагат повече усилия в постигането ѝ. И въпреки че упоритостта не е гаранция за успех, често тя увеличава шансовете за него. И обратно - хората, които не вярват, че са способни да постигнат дадена цел, влагат по-малко усилия в постигането ѝ.

Отстояването на собствени права обикновено се разглежда като здравословно поведение. Това позволява на човека да получи исканото и да избегне нежеланото. Споменатото качество например може да е от полза за тийнейджърите, за да се противопоставят на натиска на своите връстници по отношение употребата на наркотици и на други

вредни практики. Все пак обаче според психолозите крайното отстояване на собствените права, както и самовлюбеността, могат да бъдат нездравословни. Постоянното настояване на своите собствени права и несъобразяването с правата на другите, липсата на компромиси се разглежда като отблъскващо и егоцентрично поведение. Подобни хора губят своите приятели.

Как стои този критерий по отношение на християнската етика. Самоувереността и самоконтролът християнски ценности ли са? Не трябва ли християнинът да се уповава на Бог, а не на себе си. Не трябва ли да се остави да бъде контролиран от Светия Дух.

В списъка с християнските ценности не можем да открием самоувереността. Но откриваме вярата. Самоувереността не противоречи на християнската ценностна система, но тя не е висшата ценност. Тя е резултат от вярата. Християнинът вярва, че може да постигне и непостижимото, но тази вяра се обляга на всемогъщото действие на Бог в него и за него:

„За всичко имам сила (в някои преводи: „Всичко мога“) чрез Онзи, Който ме подкрепя“ (Филипяни 4:13).

„Исус му рече: „Ако можеш повярва! Всичко е възможно за този, който вярва“ (Марк 9:23).

Вярата разкрива безгранични възможности за човека.

В този смисъл вярващият е самоуверен. Т.е. готов е да предприеме велики неща в живота си, очаквайки да успее. Но тези очаквания не са гарантирани от неговите способности и сила, а от Божиите.

От друга страна, самоувереността може да бъде израз и на човека гордост. Тогава тя е разглеждана от Библията като негативна:

„Човек с надменна душа повдига крамоли, а който се уповава на Господа, ще затлъстее. Който уповава на своето си сърце, е безумен, а който ходи разумно, ще се избави“ (Притчи 28:25-26).

Този, който се уповава на собственото си сърце (ст. 26), е наречен безумен. Но в предишния стих е посочена причината за такава самоувереност - „надменната душа“ (ст. 25). Виждаме, че Библията определя като лудост (а не като нормалност) увереността в себе си, която произтича от човешката гордост.

Библията определя като арогантност самоувереността на човека, който смята, че животът и бъдещето му са изцяло в негова власт:

„Слушайте сега вие, които казвате: „Днес или утре ще отидем в едн кой си град, ще преседим там една година, ще търгуваме и ще спечелим“, когато вие

ЩЕ СЕ МОЛЯ...

за малките църкви в България

не знаете какво ще бъде утре. Какво е животът ви? Защото вие сте пара, която се явява, и после изчезва. Вместо това трябва да казвате: „Ако ще Господ, ще живеем и ще направим това или онова“. Но сега славно ви е да се хвалите. Всяка такава хвалба е зло“ (Яков 4:13-16).

„Аз мога“ за християнина е обусловено от „Бог може“. „Аз ще постигна нещо, защото искам и мога“ се превръща в „Аз ще постигна нещо с Божията помощ, ако е според Неговата воля“.

Другият аспект на този критерий - самоконтролът и отстояването на собствената позиция - без съмнение са част от християнските ценности.

Когато говори за изграждането на християнски добродетели, апостол Петър споменава и себеобузданието:

„...положете всяко старание и прибавете на вярата си добродетел, на добродетелта си благоразумие, на благоразумието си себеобуздание, на себеобузданието си твърдост, на твърдостта си благочестие...“ (2 Петрово 1:5, 6).

Висша ценност за християнина е способността да контролира своите страсти и да ги подчинява на волята си.

Също така той отстоява своята позиция и тогава, когато става въпрос за принципите на неговата вяра. Библията определя като висша ценност способността на вярващия да остане верен на принципите си дори когато социалното влияние или силата на авторитета, които ги застрашават, са големи.

Нормален ли е християнинът според този трети критерий?

Не са ли вярата и упованието в Бог отказ от самоувереността? Да, в известен смисъл. Но в никакъв случай това не е израз на неувереност, колебливост и нерешителност. Напротив, можем да кажем, че вярата в Бог отива една крачка отвъд човешката самоувереност. Тя изгражда много по-силна воля за успех и упоритост в преодоляването на трудностите, за да се стигне до целта.

Иван Мирчев
Николов

85 години адвентна църква в с. Копривец...

Продължава от стр.5
На 18 март 1925 г. в село Джулюница (при бащата на Борис Бонев - Влади Бонев) Алфред Томас кръстил Стоян и Стояна Абушеви,

Христо Дудакманов, Борис и Зафира Еневи, Ангел Калчев.

Така тези шест души поставили началото на адвентната църква в село

Копривец.

В течение на времето църква Копривец била посещавана от Алфред Томас, Стефан Константинов, Ото Дебриц, Борис Николов, Александър Иванов, Йордан Михайлов.

9 октомври 1926 г. се кръстили Иван Пеев (брат на Стояна Абушева) и съпругата му Неделя Иванова (от Баниска). 1926 г. в Русе се кръстила Йордана Иванова Абушева (майката на п-р Михаил Йоргов).

От основаването ѝ до

сега в ЦАСД Копривец са членували около 60 души.

През 1946 г. Атанас Грънчаров дава част от двора си за построяване на молитвен дом. Строи се 1946 - 1947 г. със собствени сили и средства. На 23 май 1948 г. Молитвеният дом е осветен, а през 1999 г. е ремонтиран основно.

През месец ноември 2001 г. в дома на Коста и Веска Досеви се сформира домашна група. За кратко време тя нараства и се появява нужда от второ съботно училище за приятели. На 17 април 2004 г. в дома на Коста и Веска Досеви се прави второ съботно училище за приятели на истината. На 22 май 2004 г. Съботното училище за приятели се премества в имота на семейство Русеви. На 27 ноември 2004 г. Молитвеният дом за приятели се осветява. През 2005 г. Молитвеният дом за приятели претърпява наводнение и е преместен в имота на Иван Симеонов. На 16 декември 2006 г. той е осветен и функционира до днес.

Спас Генгуров
гр. Бяла, обл. Русе

Мисионска дейност на ЦАСД Копривец

От периода 1965 - 1997 г. в район Бяла няма местен проповедник; обслужва се от районни пастори.

През 1997 г. за местен проповедник е назначен Емил Кънев.

На 15.01.2000 г. - евангелизация в Копривец.

На 02.11.2003 г. е следващата евангелизация от п-р Михаил Йоргов.

В края на месец март и началото на април 2004 г. се провежда евангелизация „Жетва 2004“ от п-р Михаил Йоргов.

Следват още три евангелизации на проповедник Спас Генгуров:

13-16.12.2004 г.

22-28.11.2005 г.

27-30.11.2006 г.

ЦАСД Копривец провежда празнични програми:

Рождество Христово

Празник на жената

Първа пролет

Възкресение Христово

Празник на детето и др.

През 2004 и 2005 г. Адвентното младежко гругество към ЦАСД Русе провежда програма МлаДоС в село Копривец.

вестник ХРИСТИЯНСКА МИСЪЛ

Месечно издание на ЦАСД-България

Главен редактор: Теодора Николова

Редакционен съвет: Нели Петрова,

Александър Филипов, Цанко Митев

АДРЕС: 1839 София, кв. „Враждебна“, ул. „8“

№49; тел. 840 62 53; e-mail: vestnik_xm@abv.bg

ISSN 1310-8654

ИЗДАТЕЛСТВО „НОВ ЖИВОТ“ ПРЕДЛАГА:

Направете коледен подарък - книгата „Великата борба“ (съкратено издание) за 0.35 лв.

Най-лесният начин за това е чрез поръчка в местната църква. Ако предпочитате, можете да се обърнете направо към издателство „Нов живот“.

ХРИСТОС В СВЕТИЛИЩЕТО СИ

Елън Уайт, 120 стр.

Тази книга се занимава с един от особено важните спорни въпроси в християнския свят:

- Има ли реално небесно светилище днес, както е имало земно светилище в древността?
- Ако - да, каква е неговата роля?
- Какво се случва там сега?
- Доколко събонсно е свързан този факт с моето лично християнство?

КАКВО КАЗВА ПО ТОЗИ ВЪПРОС БОГОВДЪХНОВЕНИЕТО?

Светилището е самият център на служенето на Христос за човечеството. То засяга всяка душа, живееща на земята. Разкрива Божия изкупителен план и ни води до самия край на времето. Описва тържествената победа на доброто в борбата между правдата и греха. Важно е всеки християнин да изследва много внимателно тези въпроси и да е в състояние да даде правилен отговор на основанията на своята надежда.

Цена: 6.50 лв.

МИСИОНСКИ ЧУДЕСА

в съвременния свят

Ейлийн Ленстри & Беки Гейтс, 186 стр.

Искате ли да видите Божията ръка в действие и да почувствате докосването Му почти осезаемо? Искате ли да станете свидетели на силата на истинското християнство от времето преди края? Искате ли да съпреживеете сблъсъка му със силите на тъмнината, а също и неговото израстване и побе-

доносно шествие чрез вярата? Тогава отворете тази книга. Тя ще ви говори чрез реалния живот на реални ваши съвременници.

Денят на чудесата не е отминал. Възбуждаността на най-големите Божии чудеса лежат пред нас, колкото повече приближава времето на Исусовото идване.

Цена: 8.00 лв.

Всеки харесал книгата „Пилотът“ ще може да продължи пътешествието с „Мисионски чудеса“

НАДАРЕНИ РЪЦЕ

Бен Карсън, 205 стр.

Възможно ли е в безпросветно и престъпно обкръжение да израсне изключително мъдър и деликатен човек със зрял характер, който да успява навсякъде и да постига невъзможното?

Тази разтърсваща книга описва действителната история на наш съвременник - ненадминатия неврохирург Бенджамин Карсън, спасил живота на хиляди хора. Тя представя необикновения живот на едно обикновено негърско дете, израснало в гето, което си е поставило невероятната цел - да стане лекар.

Много борби и изпитания разтърсват живота му. Светът пред него изглежда като непревземана крепост.

Но Някой му протяга Своята силна ръка и една вярна майка е неизменно до него с любовта си.

И тогава невъзможното става реалност.

Тази книга ще ви покаже от примера на един реален живот:

- Как една майка е в състояние да възпита - макар и сама

- своите палави синове по най-добрия начин.

- Кой е този, който може да осъществи една невъзможна детска мечта.
- Как един съпруг и баща би успял наистина да се измъкне от клопката на вечната си заетост и да се върне при своето семейство, "хващайки последния влак".
- Как житейските трудности могат да се превръщат от пречка в помагача ръка.
- Как човек може да се справя с трудни пийнейджъри в екстремни житейски ситуации.
- Как да отвори очите на своето дете за факта, че повечето съвременни медуци набиват в младите умове безполезна грандомански мечти.
- Как може да бъде мотивиран един скучаещ млад човек да открие скритите си таланти и капацитет и да пожелае да се бори за мечтите си.

ЗАЩОТО ЖИВОТЪТ ДОКАЗВА:

Успяват не тези, пред които никога не се изпречват трудности, но другите, които нищо не е в състояние да спре - въпреки трудностите.

Цена: 11.00 лв.

А СЕГА НАКЪДЕ?
 Да ни каже Господ Бог пътя, по който трябва да ходим и какво трябва да правим. Евангелие 42:3

За всички, които желаят да чуят библейската истина.
 Безплатно библейско кореспондентно училище.
 Първо ниво (начинаещи) - "ОСНОВНИ УЧЕНИЯ НА БИБЛИЯТА"
 Второ ниво (напреднали) - "ГЛАСЪТ НА ПРОРОЧЕСТВОТО"
 Записване на адрес: Варна 9010 п.к. 56; тел: 052/ 33 33 99; Email - kkk@abv.bg

AWR
Световно адвентно радио „Гласът на надеждата“

Всекидневни предавания на български език
 Сутрин: 7-8 ч. на честота 6045 kHz
 (49-ви метрови сектор на къси вълни)
 Вечерни предавания няма.

тел./факс: 032/633-533; тел.: 032/629-462
 E-Mail: awr_bg@abv.bg

Адрес: Световно адвентно радио „Гласът на надеждата“ - Българска секция, ул. „Антим I“ №22, 4000 - гр. Пловдив
Забележка: Програмите могат да бъдат слушани и чрез Интернет, като за целта се влиза в портал: www.sdabg.net и оттам в „Адвентно радио“.

Тези, които имат цифрови приемници, могат да ни слушат чрез сателитна връзка (по същото време - от 7-8 ч.):
 AWR-Hotbird-13 °; Freq. 12597 MHz; S/R 27500 K.Sps; Pol. - Vertical

ТУРСКИ КОРЕСПОНДЕНТЕН КУРС „Отворена врата“

Umit haberi
 На ваше разположение са 24 безплатни лекции на турски език с превод на български. Ето някои от заглавията: „Пророчествата, Палестина и потомството на Авраам“, „Избор или съдба“, „Молитвата, която получава отговор“ и др.

e-mail: remzi_a_ahmed@yahoo.com
 Пишете на адрес:
 гр.Шумен 9701 1 Ц Пощенска кутия 517
 Тел.: 054/88 48 77

www.bibleiskikurs.org
 Препоръчайте този адрес на приятели :)

На всички, които обичат свободата в Интернет предлагаме:

БИБЛЕЙСКО УЧИЛИЩЕ ONLINE

- лекции върху „Основните учения на Библията“
- радиопрограми на „Гласът на надеждата“
- интересни книги на издателство „Нов живот“

Очакваме ви на адрес: www.bibleiskikurs.org

sdabg.net
 Всичко за всеки в Адвентната българска мрежа

- Новини от страната и света
- Утринен стих
- Адвентно радио - Пловдив
- Аудио материали
- Библия с 19 превода
- Обяви
- Детски кът
- Полезни връзки
- Своботно училище в Християнска мисъл
- Текстови материали
- Видео материали
- Книги
- Форум, отговори на въпроси
- Електронен магазин
- Справочна информация

www.sdabg.net - посетете ни, споделете го с приятелите!